

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1915-1920 : Ep. L
45 - 15**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

märbacka, Linné 4. 10. 1915.

Ärva vän.

Tack så förfärligt mycket
för allt arbete. Det har fallit
sig så ett par gånger, då du te-
lefonerat att jag har varit ute
och gått och blivit inropad och va-
rit litet andfädd i telefon. Detta
måtte ditt sjuka samvete ha ta-
git för vrede. För naturligtvis
är ditt samvete sjukt, då du
vill att man skall skriva

där - - bortu och där - hemma
långt åtskilda på att nu inte
tala om väsendena. Jag förstår
varför akademien vill ha väsende,
fast jag inte tror, att den kan
få igenom det; men väsendena tor
den väl aldrig propagerat! Sina
sammansätningar har du ju
ju åtskilda på de flesta ställen,
men ibland stod jag inte ut.
Jag har dock inte varit and
utan milt nogärlig samt
känt samvetskonst över alla de
pluralisverb, som jag inte rötat.
Två språk har jag dock
aldrig haft här hemma, så att

därvidlag kunde jag inte hjälpa. Det
mesta var gjort med gammalstav-
ning och min uppmärksamhet var
så riktad på att rätta delena att
jag glömde pluralerna. Gammal-
stavningen var ju ganska om-
sorgsfullt beskrättad. Jag tror,
att det hela ska komma att
se mycket snyggt och treoligt ut,
då det blir färdigt. Båder med
gammalstavning och pluralis
börjar jag nu betrakta som rent
barbariska och otympliga.

Jag sitter ännu och försöker
få ihop något nytt. Men vet
du, jag tror inte, att det blir

något. Bakken är långt någ
ärdig och det är mycket svår
att göra något nytt just nu.
Något gammalt, något som
det förra passat inte att skriva
na efter allt, som vi i år upplevt.
Något nytt har inte
hjärnan blivit färdig med. Bakken
får säkerligen reda
sig nå den du är. Den
är nästan för långt redan
för att vara en novell.
bok.

Det tjänar inte mycket
till att tala om att vi
mycket fått höra, att Ellen

[4.10.1915]

1)
Ählgren fäta en flicka.
Det vet du nog redan. Egen-
domligt föreföll det mig
igår kväll, då jag såg
och rättade korrekturen, att
jag just skulle ha att gå
igenom två språklammar
om den lilla flickan, som
kam till världen. Vad mån-
de nu bli av detta bar-
net?

Det är mycket att skriva
om idag. Vad skall ha-
ken hetas? Jag har före-
slagit Barnier Skript
och Tal, men han har
(se nummeringen)

2)

änns icke svarat. Jag har
också tänkt på:

Från Skymningsbrudar och
Fästalar,

Den titeln täcker ju in-
hålls, men är tung och lång.

Ska vi göra en avdelning
någonstundes, prampar två spä-
domar Runar? Där upphör
ju det sliktade och verklig-
heten vidtar.

Så dina affärsfrågor:
Brudförsäkringar har
jag som du ser under-
tecknat. Det är ju mycket
bra. Och tack för att du
ställt med Myälskarinnan.

3)

Laternan sänder jag med
och är mycket liavad för
att köpa 2 i det Balti-
ska i conyr. med dig.

Vi tycks ha litet god
otur båda två, så vi
kan inte komma i
gräl för den skull.

I dag har pänstertvätt
någon häjst här och
minn möbler har
flyttats ner i flygeln.

Vi har upptäckt att
Ernst Chöler på något
sätt har fått höra tulas
om att Nils Holgersson

är tjovaktig. Kan han
spritt ut detta? Erika
Noreen visste det också.

Jag minstänker naturligt-
vis Ellen. Har prägat Huel-
rika om han får någon ta-
lut om saken. Huel säger
nej. Nu undrar jag om
Gerda kan ha skvallrat.

Jag tror inte, att mina
pigar har pratat, för då
skulle pratet ha blivit
känt här på gården, men
här äro alla övertygade om
Pits ärlighet.

Ja var inte detta ett långt
brev? Ta ett tunnfall för att
du går för mig. Din Selma